

[Forsvarsministeren.]

er meget sandsynligt, at der vil blive Brug for noget mere Støtte ogsaa fra Statens Side til disse Formaal; men jeg tror, at den Fremgangsmaade, Indenrigsministeren har peget paa, vil være den rigtige: at man overalt, hvor Beboerne vil yde denne paa-skønnelsesværdige Medvirkning til at gøre det lidt hyggeligere for Soldaterne i Fritiden, træder i Forbindelse med de Foreninger, der allerede er nævnt, og søger et Samarbejde paa dette Omraade. Saa kan vi jo se, hvorledes det gaar med det økonomiske, og det er meget sandsynligt, at vi maa have en Forøgelse af Bevillingen paa Krigsministeriets Budget for at støtte dette Arbejde. Men en egentlig Lovbestemmelse derom med visse Procenttydelser tror jeg ikke paa i denne Forbindelse.

Det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. S. Foged) havde hørt noget om, at man fra Hærledelsens Side forskellige Steder lagde Hindringer i Vejen for, at Soldaterne kunde gøre Kvarterværterne Smaatjenester. Det kan jeg ikke tro er rigtigt. Det er en Selvfølge, at Hærledelsen ikke er interesseret i dette. Den kan kun være interesseret i, at der er det bedst mulige Forhold mellem Indkvarteringsstyrken og Kvarterværterne. Hvad der kan foreligge noget om, er det, som jeg har udtalt mig om under Finanslovedebatten i Folketinget, hvor jeg sagde, at man maa erindre, at Soldaterne ikke er indkaldt for at udføre almindeligt Landbrugsarbejde, som man har Sognets Arbejdere eller andre Arbejdere til, som nu engang skal tjene deres Brød ved saadant Arbejde. Men jeg har samtidig sagt, baade i Interview til Aviserne og i Folketinget forleden, at jeg betragter det som en Selvfølge, at de indkvarterede Soldater yder Madmoderen og deres Kvartervært en Haandsrækning i det hjemlige Arbejde, saaledes at Husmødrene, som det navnlig drejer sig om her, mærker saa lidt som muligt til den ekstra Ulejlighed, som det ganske givet er først og fremmest for dem at have fremmede indkvarteret paa deres Ejendom.

Det ærede 2det Medlem for 6te Kreds omtalte ogsaa Kostgodtgørelsen for Befalingsmænd. Det er rigtigt, at Befalingsmændene ikke er indkvarterede med Bepising, men maa arrangere sig, som de vil, eventuelt med deres Kvarterværter, og de skal selv præstere Betalingen derfor. Det er en ganske naturlig og selvfølgelig Ting, at de indkvarterede Befalingsmænd betaler Kvarterværterne for deres Kost. Det er naturligvis kun smukt, hvis Kvarterværten siger, at det skal han ikke have noget for,

men det er en Urimelighed, for Befalingsmændene faar et Kosttillæg i Henhold til Tjenestemandsløven, naar de er ude i Kantonement, og dette Kosttillæg er netop beregnet til at betale Kvarterværten for Kosten, hvad enten det drejer sig om hel Forplejning eller kun om enkelte Maaltider. Saa smukt det end er, er det derfor urimeligt, i alt Fald i det lange Løb, at Kvarterværterne siger til Befalingsmændene, at det skal de saamænd ikke betale noget for. Jeg maa ogsaa tro, at der de allerfleste Steder er en rimelig Ordning af dette Spørgsmaal.

Stegger Nielsen: Paa Foranledning af det Spørgsmaal, jeg rejste om Vinterindkvartering, der havde fundet Sted før 15. Oktober, og det Svar, der herpaa blev givet af Forsvarsministeren, vil jeg gerne bringe Ministeren en Tak for hans Svar, hvoraf jeg forstaar, at Ministeren har taget Initiativ til med Finansudvalgets Tilslutning at søge Efterbetaling foretaget i Relation til de Regler, der er indført i Forlaget.

Krarup: Jeg vil gerne bringe den højtærede Indenrigsminister min Tak for den smukke Anerkendelse, han udtalte af det Arbejde, der er gjort fra frivillig Side gennem Foreningen „Dannevirke“, de grundtvigske Soldaterhjem o. s. v. Det var ganske vist ikke andet, end hvad jeg havde ventet, men det var alligevel rart, at der fra dette Sted kunde lyde en saa udtrykkelig Anerkendelse af det frivillige Arbejde, der bliver gjort for det indkaldte Mandskab.

Den højtærede Forsvarsminister svarede paa min Forespørgsel om Tæpperne, at det vilde vel nok føre for vidt at anskaffe Tæpper til saa mange. Jeg har ogsaa regnet med, at det maaske vilde blive en for stor Opgave, men jeg havde ogsaa tænkt mig det ordnet paa den Maade, at hvis Afdelingen har Tæpper liggende disponible og Kvarterværten i følelig Grad savner Sengetøj, kunde man tilbyde Tæpper i saa stort Omfang, som de er disponible. Selvfølgelig har ikke alle Kvarterværter Brug for Tæpper, og saa kunde det ordnes saaledes, at de, der havde Brug for dem, kunde faa af den Beholdning, der er til Raadighed til enhver Tid, saaledes at man undgik den dyre Anskaffelse.

Jeg er taknemmelig, fordi den højtærede Forsvarsminister oplyste, at der allerede er givet en Bevilling paa 5 000 Kr. til at gøre det godt for Soldaterne i deres Fritid. Jeg vilde gerne, om denne Bevilling